

довгих років життя, реалізації нових наукових проєктів, талановитих і старанних учнів!

ЮВІЛЕЙ ІРИНИ ОЛЕКСІЇВНИ КРЕСІНОЇ

Нещодавно відзначила свій славний ювілей засновниця української школи правової політології, видатний вчений, викладач і редактор Ірина Олексіївна Кресіна.

Ірина Олексіївна народилася 10 серпня 1952 р. у Києві. 1974 р. закінчила Київський державний (нині – національний) університет імені Тараса Шевченка. З того ж року – на викладацькій і науково-редакційній роботі. У 1974–1975 рр. – учитель середньої школи № 20 у м. Києві. З 1975 по 1992 р. працювала у Правлінні Товариства «Знання» України. Паралельно у 1984–1988 рр. навчалася в аспірантурі Київського державного університету імені Тараса Шевченка, 1990 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук.

У 1990–2001 рр. І. О. Кресіна працювала доцентом кафедри політичних наук Київського національного університету будівництва і архітектури, у 1992–1995 рр. – Київського інституту сухопутних військ, у 1995–1999 рр. – кафедри політології Київського славистичного університету. 1994 р. їй присвоєно вчене звання доцента. У 1995–1998 рр. навчалася у докторантурі на кафедрі політичних наук Київського національного університету будівництва і архітектури. 1999 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора політичних наук на тему «Розвиток української національної свідомості в контексті сучасних політичних процесів» (спеціальність 23.00.05 – етнополітологія та етнодержавознавство).

З 1999 р. працює в Інституті держави і права ім. В. М. Корецького НАН України: у 1999–2002 рр. – завідувач Центру з науково-методичного і організаційного забезпечення видання «Юридичної енциклопедії», з 2002 р. – завідувач відділу правових проблем політології. 2001 р. їй було присвоєно вчене звання професора. Продовжила викладацьку діяльність, працюючи професором кафедри політології Національного університету «Києво-Могилянська академія» (1999–2006), кафедри політичних наук Київського національного університету будівництва і архітектури (2001–2008), Інституту політичних наук, провідним науковим співробітником Національного інституту стратегічних досліджень (2007–2011). Окрім того, у 2003–2004 рр. була головним редактором Видавничого дому «Ін Юре».

2003 р. Ірину Олексіївну обрано академіком Української академії політичних наук, 2006 р. – присуджено почесне звання Заслуженого діяча науки і техніки України, а 2009 р. – обрано членом-кореспондентом Національної академії правових наук України.

Вона є членом Експертної ради ВАК України з філософських, політичних та соціологічних наук (з 2000 р.), була членом Наукової ради Державного комітету України у справах національностей та релігій, вченим секретарем Ек-

спертної ради з історії, філософії і політології та Науково-методичної комісії з політології Міністерства освіти і науки України. З 2000 р. вона є членом спеціалізованої вченої ради по захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора політичних наук в Інституті держави і права ім. В. М. Корещько-го НАН України.

Основними напрямками наукової діяльності Ірини Олексіївни є політико-правові проблеми державотворення в Україні, питання національно-державного будівництва і управління, захисту прав людини і національних меншин, здійснення політичної і правової реформ, становлення громадянського суспільства в Україні, а також порівняльна політологія. Вона є автором понад 350 наукових праць, у тому числі автором або співавтором понад тридцяти монографічних видань, зокрема: «Українська національна свідомість і сучасні політичні процеси. Етнополітологічний аналіз» (1998), «Національна держава: національний і наднаціональний виміри» (1998, у співавторстві), «Нація і держава: теоретико-методологічний та концептуальний аналіз: В 2 кн.» (1998, у співавторстві), «Державотворення і правотворення в Україні» (2001, у співавторстві), «Парламентські вибори в Україні: Правові і політичні проблеми» (2003, у співавторстві), «Суспільна трансформація і державне управління в Україні» (2003, у співавторстві), «Інститут імпичменту: Порівняльний політико-правовий аналіз» (2004, у співавторстві), «Демократія і регіональна еліта: політико-правові проблеми влади в столиці України – місті Києві» (2005, у співавторстві), «Політика, право і влада в контексті трансформаційних процесів в Україні» (2006, у співавторстві), «Правове забезпечення інформаційної діяльності в Україні» (2006, у співавторстві), «Держава і громадянське суспільство в Україні: проблеми взаємодії» (2007, у співавторстві), «Права людини в сфері виконавчої влади» (2007, у співавторстві), «Політична система для України: історичний досвід і виклики сучасності» (2008, у співавторстві), «Мовна ситуація в Україні та шляхи неконфліктного розв'язання мовних проблем» (2008, у співавторстві), «Політична відповідальність: суть, ознаки, особливості» (2009, у співавторстві), «Адміністративно-територіальна реформа в Україні: політико-правові проблеми» (2009, у співавторстві), «Правові засади формування та розвитку гендерного середовища в Україні» (2010, у співавторстві), «Демократичні засади державного управління та адміністративне право» (2010, у співавторстві), «Правові засади державної етнонаціональної політики в Україні» (2011, у співавторстві), «Реформування адміністративно-територіального устрою: український та зарубіжний досвід» (2011, у співавторстві), «Правове забезпечення державного суверенітету України» (2011, у співавторстві); інших видань: «Порівняльне правознавство. Порівняльна політологія: Бібліографічний покажчик» (2002, у співавторстві), «Інформаційне законодавство: В 6 т.» (2005, у співавторстві); «Етнонаціональний вимір глобалізаційних викликів для України: Наукова доповідь» (2008, у співавторстві); «Конституції і конституційні акти України. Історія і сучасність: Збірник» (2006; 2-е вид. – 2008, 3-є вид. – 2011); «Політологія: Навчально-методичний посібник» (2003, у співавторстві; 2-е вид. – 2006 р.); «Інформаційне законодавство України: Науково-практичний коментар» (2006, у співав-

торстві); «Соціально-економічний стан України: наслідки для народу та держави: Національна доповідь» (2009, у співавторстві); «Засоби подолання кризових явищ у системі державного управління: світовий досвід і Україна: Наукова записка» (2011, у співавторстві); «Правові механізми врегулювання етнополітичних конфліктів в Україні: Наукова записка» (2011, у співавторстві); «Конституція України: Науково-практичний коментар» (2011, у співавторстві); «Правові механізми забезпечення соціальної легітимації суспільно-політичних перетворень в Україні: Наукова записка» (2011, у співавторстві).

Десятки колективних та індивідуальних монографій, інших наукових видань опубліковано за її редакцією. Вона стала засновником наукової школи правової політології у Національній академії наук України; під науковим керівництвом Ірини Олексіївни захищено 10 докторських і 22 кандидатських дисертацій з політичних та юридичних наук.

Протягом багатьох років Ірина Олексіївна є головним редактором збірника наукових праць «Держава і право». Під її керівництвом це видання було реанімоване, воно стало випускатися регулярно, було визнане фаховим науковим виданням, його обсяг принципово зріс. Висока наукова і видавнича якість цього збірника поступово зробила його одним з найпрестижніших періодичних юридичних і політологічних видань країни. І. О. Кресіна є також заступником головного редактора наукових журналів «Порівняльно-правові дослідження» та «Судова апеляція», членом редколегій наукових збірників і часописів «Правова держава», «Політичний менеджмент», «Вибори та демократія», «Політологічні і соціологічні студії» та ін.

Ірина Олексіївна – не лише видатний академічний вчений, а ще й практикуючий політолог і юрист. У 2006–2010 рр. вона представляла Україну в Комітеті Ради Європи з питань захисту національних меншин. Була членом Ради з етнічнонаціональної політики при Президентові України (2006–2010), Міжвідомчої робочої групи з питань протидії ксенофобії, міжетнічній та расовій нетерпимості (2007–2010), робочої групи з підготовки щорічних Послань Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє і зовнішнє становище України» (2007–2010), Міжвідомчої робочої групи з розробки законодавства України з етнічнонаціональної політики Міністерства юстиції України та Держкомнацрелігій.

Результатом активної участі Ірини Олексіївни у законотворчій роботі стали підготовлені нею у співавторстві законопроекти «Про Концепцію державної етнічнонаціональної політики України», «Про сучасну модель адміністративно-територіального устрою України», «Про національні меншини в Україні», «Концепція гуманітарного розвитку України на період до 2020 року» та ін. Вона здійснювала також наукову експертизу численних міжнародних угод, законопроектів, проектів інших нормативних актів.

Ірину Олексіївну відзначено низкою державних та відомчих нагород, серед яких: Орден княгині Ольги III ступеня (2012), Почесна Грамота Верховної Ради України (2002), Подяка Прем'єр-міністра України (2010), Почесна Грамота Кабінету Міністрів України (2009), Премія імені Ярослава Мудрого НАПрН України (2004), Почесна відзнака Державної судової адміністрації України

(2009), Почесна грамота ВАК України (2009), Почесна відзнака Міністерства сім'ї, молоді та спорту (2007), почесне звання «Відмінник освіти України» (2002).

Колектив Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України від усієї душі вітає Вас, Ірино Олексіївно! Здоров'я, натхнення, наснаги!

**ДО 60-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ЧЛЕНА-КОРЕСПОНДЕНТА
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
В. П. НАГРЕБЕЛЬНОГО**

23 січня 2013 р. виповнилося шістдесят років відомому українському правознавцю і організатору юридичної науки, заступнику директора Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, кандидату юридичних наук, члену-кореспонденту Національної академії правових наук України, лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки, заслуженому юристові України **Володимирові Петровичу Нагребельному**.

В. П. Нагребельний народився в селі Крилівка Андрушівського району Житомирської області у сім'ї колгоспників. У 1972 році закінчив Житомирський автомобільно-шляховий технікум, у 1972–1974 рр. перебував на військовій службі в Збройних силах СРСР у Забайкальському військовому окрузі.

Трудову діяльність розпочав в Інституті держави і права АН УРСР (тепер – Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України) з 1 серпня 1979 р. після закінчення з відзнакою юридичного факультету Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

В 1979–1983 рр. займав посади стажиста-дослідника, молодшого наукового співробітника. Протягом 1984–1990 рр. працював ученим секретарем Інституту. В 1983 р. захистив кандидатську дисертацію, в 1987 р. йому було присвоєно вчене звання старшого наукового співробітника. Протягом 1990–1993 рр. навчався у докторантурі Інституту. У травні 1993 р. Президією НАН України призначений на посаду заступника директора інституту з наукової роботи, яку займає до цього часу. З 1998 року очолює Центр банківського права при Інституті держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. В лютому 2002 р. обраний членом-кореспондентом Національної академії правових наук України.

За роки наукової діяльності В. П. Нагребельний опублікував близько 400 наукових праць, у тому числі у зарубіжних виданнях. Серед публікацій – одна індивідуальна монографія, співавторство у 15 науково-популярних виданнях, підручниках та посібниках, самостійні розділи в 17 колективних монографіях, близько 300 наукових статей, рецензій тощо.

В його наукових працях досліджуються організаційно-правові проблеми державного регулювання і управління в економічній сфері правового забезпечення формування ринкових відносин. Значну увагу приділено також